

nye Guldmynt i Mellemtiden, indtil Regningsenheden forandres, komme til at gaae som Rigsmynt ved Siden af den nuværende Mynt. Enhver Debitor vil da efter et bestemt Forhold, der i Lovforslagets § 2 er fastsat til en Guldkrone for 5 Rigsdaler Rigsmynt og en Dobbeltkrone for 10 Rigsdaler Rigsmynt, være berettiget til at betale enten med Guldmynt eller med Sølvmynt. Senere hen, efterat den forandrede Regningsenhed er indført, vil omvendt den nugældende Rigsmynt, indtil den er inddraget og afløst dels af Guldmynt, dels af ny Sølvkillemynt, gaae som Kronmynt efter det i Lovens § 6 foreslaaede Værdiforhold. I begge Tilfælde vil altsaa i nogen Tid heri Landet være en dobbelt Myntfod, nemlig først den gamle Sølvrigsmynt som Hovedmynt med ny Guldmynt ved Siden efter et lovbestemt Værdiforhold og senere den nye Guldmynt som Hovedmynt med gammel Rigsmynt ved Siden efter et lignende Værdiforhold. Erfaringen fra andre Lande og navnlig fra den nuværende Situation i Tyskland har vist, at Anvendelsen af en saadan dobbelt Myntfod, om den end kan medføre Offre for Statskassen, vanskelig er til at undgaae i en Overgangsperiode, og vi troe ogsaa, at dette, navnlig naar en saadan Tilstands Barighed begrænses til et forholdsvis kort Tidsrum, tilfulde opveies af de Fordele, den kan bringe. Forholdene kunne nemlig let stille sig saaledes, at det bliver i høi Grad ønskeligt, at Overgangen til det nye Myntsystem kan finde Sted paa en Tid, da man endnu ikke er saa vidt færdig med alle Forberedelserne, at den kan foregaae fuldstændigt, og det vilde i saa Fald formentlig være et Gode, om Regjeringen havde frie Hænder til at foretage Overgangen ogsaa paa et tidligere Stadium end samtidig med Indførelsen af Regningsenheden. Efter Commissionens flertals Formenting vil det ogsaa kunne lette Indførelsen af den nye Regningsenhed, om Regjeringen inden dens Paabud har seet sig istand til at sprede de nye Mynter, Befolkningen skal regne med, i et nogenlunde passende Forhold omkring i Landet.

Et Mindretal, bestaaende af Formanden og Grosserer le Matre, kan ikke slutte sig til Majoritetens Forflag, om at den nye Guldmynt skal kunne sættes i Omløb som Rigsmynt, forinden det nye Myntsystem med Regningsenhedens Forandring overhovedet træder fuldt i Kraft. Egeform vi ikke kunne billige den af Finansministeriet, uden nogen dertil af nærværende Commission givne Anledning, foreslaaede Ændring af den Nordiske Myntcommissions Forflag i Artikel 16, sigtende til at kunne vælge et andet Tidspunct for den nye Kronmynts Udgivelse som lovligt Betalingsmiddel end for den nye Regningsenheds Indførelse, saaledes kunne vi ikke erkjende en saadan anticiperet Udgivelse af Kronmynten som Rigsmynt for nødvendig for at bevirke dens Tilstedeværelse i tilstrækkelig Mængde ved den nye Regningsenheds Indførelse, og vi maa derhos ansee en saadan Forholdsregel for meget betænkelig med Hensyn til den Begrebsforvirring, som let kan afstedkommes derved, at den nye Kronmynt først, indtil Regningsenheden er forandret, gjøres til lovligt Betalingsmiddel som Rigsmynt, og Rigsmynten dernæst omvendt efter den nye Regningsenheds Indførelse gives lovlig Cours som Kronmynt. Vi troe, at Overgangen for Befolkningen fra det gamle til det nye System bedst fremmes og lettes ved at skee paa en Gang.

Til § 4.

Det har været under noie Overvejelse i Commissionen, hvorledes man ved Overgangen til Guldmyntfoden skal stille sig overfor tidligere paa Rigsmynt lydende Betalingsforpligtelser.

Det er af fremmede Forfattere blevet hævdet, at man ved en Overgang fra Sølv til Guldfod eller omvendt aldeles ikke burde røre ved tidligere indgaaede Pengesforpligtelser, og at det først ved den paagældende Præstations Forfaldstid skal afgjøres efter det til den Tid stedfindende Værdiforhold mellem de ædle Metaller, hvorledes disse skal træde i Stedet for hinanden ved Betalingen.

Om det end for enkelte af Commissionens Medlemmer er tvivlsomt, om ikke oven-